

Sygn. akt IV Ka 327/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Gąsior (spr.)

Sędziowie SO Sławomir Gosławski

del. SR Piotr Nowak

Protokolant sekr. sądowy Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2014 roku

sprawy **P. L.**

oskarżonego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 289 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

M. Ł.

oskarżonego z art. 279 § 1 k.k., art. 278 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Bełchatowie

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 26 marca 2014 roku sygn. akt II K 1381/13

na podstawie art. 437§1 kpk, art. 438 pkt 1 kpk, art. 624§1 kpk, art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223z 1983 z późniejszymi zmianami)

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a. rozwiązuje kary łączne wymierzone w pkt 2 oskarżonym P. L. i M. Ł.;

b. uznając, iż przestępstwa przypisane oskarżonemu P. L. opisane w punktach I (pierwszym) i III (trzecim) aktu oskarżenia, stanowią jeden ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierza za niego oskarżonemu P. L. karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

c. uznając, iż przestępstwa przypisane oskarżonemu M. Ł. opisane w punktach IV (czwartym) i VI (szóstym) aktu oskarżenia, stanowią jeden ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierza za niego oskarżonemu M. Ł. karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

d. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. za zbiegające się ciągi przestępstw oraz przestępstwa jednostkowe wymierza kary łączne:

- oskarżonemu P. L. 2 (dwa) lata i 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności oraz 100 (sto) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych stawka;
- oskarżonemu M. Ł. 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesiące pozbawienia wolności oraz 100 (sto) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych stawka;

e. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. Ł. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat, oddając na ten czas oskarżonego pod dozór kuratora sądowego;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych P. L. i M. Ł. utrzymuje w mocy;

3. zwalnia oskarżonych P. L. i M. Ł. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 327/14

UZASADNIENIE

P. L. został oskarżony o to, że:

I. w nocy z 28/29 sierpnia 2013r. w B., woj. (...), z niestrzeżonego parkingu na os. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. Ł., po uprzednim włamaniu się przy użyciu dopasowanego klucza do samochodu osobowego m-ki F. (...) o nr rej. (...) dokonał kradzieży w/w pojazdu o wartości 500 zł, na szkodę M. S., przy czym czynu tego dokonał w przeciągu 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie wyrokami w sprawach: II K 622/00 i VI K 630/07;

- tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 22 lipca 2013r. w B., woj. (...), z niestrzeżonego parkingu znajdującego się na ul. (...), dokonał zaboru samochodu osobowego marki O. (...)o nr rej. (...)o wartości 10.000 zł w celu krótkotrwałego użycia, a następnie po dokonaniu kradzieży skradł z jego wnętrza mienie łącznej wartości 500 zł w postaci (...) radia marki U. (...)wraz z anteną oraz uchwyty do nawigacji, porzucił pojazd przy bloku na ul. (...)w B., czym działał na szkodę S. S.przy czym czynu tego dokonał w przeciągu 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie wyrokami w sprawach: II K 622/00 i VI K 630/07;

- tj. o czyn z art. 289 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w nocy z 16/17 sierpnia 2013r. w B., woj. (...), na niestrzeżonym parkingu samochodowym przed blokiem nr (...)na ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. Ł.dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu osobowego marki F. (...)nr rej. (...)w ten sposób, że po pokonaniu zamka bagażnika pojazdu dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia trzy skrzynki zawierające klucze i narzędzia oraz wiertarkę marki B.w walizce, wszystko o łącznej wartości 500 zł, czym działał na szkodę A. M., przy czym czynu tego dokonał w przeciągu 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie w sprawach: II K 622/00 i VI K 630/07;

- tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

M. Ł. został oskarżony o to, że:

IV. w nocy z 28/29 sierpnia 2013r. w B., woj. (...), z niestrzeżonego parkingu os. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. L., po uprzednim włamaniu się przy użyciu dopasowanego klucza do samochodu osobowego F. (...) o nr rej. (...) dokonał kradzieży w/w pojazdu o wartości 500 zł, na szkodę M. S.,

- tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

V. w nocy z 28/29 sierpnia 2013r. w B., woj. (...) na placu manewrowym mieszczącym się na os. (...) dokonał kradzieży panelu od radia samochodowego, koła zapasowego, napojów: (...), karnistra na paliwo, butów damskich, oleju silnikowego i płynu do spryskiwaczy, głośników samochodowych oraz pieniędzy z uprzednio skradzionego samochodu m-ki F. (...) o nr rej. (...) o łącznej wartości 437,50 zł na szkodę P. S.;

- tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

VI. w nocy z 16/17 sierpnia 2013r. w B., woj. (...), na niestrzeżonym parkingu samochodowym przed blokiem nr (...) na ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z P. L. dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu osobowego marki F. (...) nr rej. (...) w ten sposób, że po pokonaniu zamka bagażnika pojazdu dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia trzy skrzynki zawierające klucze i narzędzia oraz wiertarkę marki B. w walizce, wszystko o łącznej wartości 500 zł, czym działał na szkodę A. M.;

- tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Bełchatowie wyrokiem z dnia 26 marca 2014 roku w sprawie sygn. akt II K 1381/13 oskarżonych P. L. i M. Ł. uznał za winnych dokonania zarzucanych im czynów przestępnych opisanych w punktach I, II i III wobec P. L. oraz w punktach IV, V i VI wobec M. Ł. i za to wymierzył im kary:

- P. L. za czyn I na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych, za czyn II na podstawie art. 289 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 k.k. 2 lata pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych, za czyn III na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych;

- M. Ł. za czyny IV i VI na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. kary po 1 roku i 3 miesiące pozbawienia wolności i po 80 stawek dziennych grzywny po 10 złotych, a za czyn V na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. 6 miesięcy pozbawienia wolności i 30 stawek dziennych grzywny po 10 złotych;

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzył kary łączne:

- P. L. 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych;

- M. Ł. 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił M. Ł. na okres próby 3 lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek i nakazał zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci kluczyka samochodowego z napisem H. (...) metalowym kółkiem opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) k. 148.

Zwolnił oskarżonych od opłat i kosztów procesu, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator Prokuratury Rejonowej w Bełchatowie.

Apelacja wywiedziona z treści art. 438 pkt 1 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

- obrazę przepisów prawa karnego materialnego: art. 91 § 1 k.k. polegającą na odstąpieniu od zakwalifikowania czynów zarzucanych:

- oskarżonemu P. (...) w punkcie I i III aktu oskarżenia
- oskarżonemu M. Ł. w punkcie IV i VI aktu oskarżenia

przy zastosowaniu instytucji prawa karnego, jaką jest ciąg przestępstw z art. 91§1kk i nie powołaniu w podstawie prawnej orzeczenia o karze wyżej przywołanego przepisu, zawierającego konkretne dyrektywy w zakresie orzeczenia o karze;

- obrazę przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 86 § 2 k.k., poprzez jego zastosowanie w podstawie prawnej wymiaru kary łącznej grzywny w stosunku do obydwu oskarżonych.

W konkluzji skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku wobec oskarżonych:

- P. L. poprzez wymierzenie za czyny z pkt. I i III aktu oskarżenia, przy powołaniu w podstawie prawnej orzeczenia o karze obok art. 279 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. przepisu art. 91 § 1 k.k. i przy tak sformułowanej podstawie prawnej orzeczenia o karze wymierzenie mu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 50 stawek przy określeniu wysokości stawki na kwotę 10 złotych;
- M. Ł. poprzez wymierzenie za czyny z pkt. IV i VI aktu oskarżenia, przy powołaniu w podstawie prawnej orzeczenia o karze obok art. 279 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. przepisu art. 91 § 1 k.k. i przy tak sformułowanej podstawie prawnej orzeczenia o karze, wymierzenie mu kary w wymiarze 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 80 stawek dziennych przy określeniu wysokości stawki na kwotę 10 złotych.
- wyeliminowanie z podstawy prawnej kar łącznych wymierzonych oskarżonym § 2 art. 86 k.k.

SĄD OKRĘGOWY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Apelacja jest zasadna w takim stopniu, że na skutek jej wniesienia powstały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku.

Przede wszystkim zwrócić należy uwagę, że instytucja z art. 91 § 1 k.k. jest instytucją prawa materialnego i jako taka winna być stosowana przez sąd meriti, bez względu na to, czy znalazła ona zastosowanie w akcie oskarżenia. (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 sierpnia 2009 r. sygn. akt II AKa 123/09 Prok.i Pr.-wkł. 2010/5/21, KZS 2010/5/43).

Artykuł 91 k.k. jest umieszczony w rozdziale dotyczącym zasad wymiaru kary w przypadku tzw. realnego (rzeczywistego) zbiegu przestępstw. Z takim zbiegiem mamy do czynienia wtedy, gdy sprawca kilkoma czynami popełnia nie jedno, lecz kilka przestępstw, każde realizujące nowy zamiar przestępny. Przepis ten pozwala, w przypadku spełnienia przesłanek w nim określonych, na uproszczone orzekanie o karze. Zamiast za każde z przestępstw, przypisanych sprawcy, wymierzać kary jednostkowe i następnie - karę łączną - uznaje się oskarżonego za winnego konkretnych przestępstw, bez potrzeby orzekania kar jednostkowych.

Przesłankami, od których zależy uznanie wielości czynów za ciąg przestępstw, w świetle art. 91 § 1 k.k. są:

- 1) powtarzalne zamachy (dwa lub więcej) na to samo dobro prawne, przy czym kolejne czyny muszą wypełniać znamiona tego samego typu czynu zabronionego, a zarazem stanowić realizację każdorazowo podjętego zamiaru przestępnego;
- 2) podobny sposób popełnienia kolejnych czynów;
- 3) krótkie odstępy czasu pomiędzy poszczególnymi czynami;
- 4) popełnienie czynów zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z nich.

W przedmiotowej sprawie oczywistym jest, że wszystkie wymienione wyżej przesłanki zostały kumulatywnie spełnione. Oskarżeni bowiem popełnili wspólnie i w porozumieniu dwa czyny (opisane w punktach I i III oraz IV i VI) przeciwko mieniu wypełniające dyspozycję art. 279 § 1 k.k. Wszystkie te czyny popełnione zostały niewątpliwie w podobny sposób tzn. oskarżeni dokonywali nocą włamań do aut i kradli z nich rzeczy, z terenu tego samego parkingu strzeżonego. Zgodnie z poglądami wyrażonymi w literaturze i orzecznictwie za krótki okres czasu uważa się okres sześciu miesięcy. P. L. i M. Ł. popełnili natomiast 2 czyny w okresie 2 tygodni – w nocy z 16/17 sierpnia 2013 r. i w nocy 28/29 sierpnia 2013 roku. Nie ulega również żadnej wątpliwości, że wszystkie czyny zostały popełnione przed zapadnięciem pierwszego wyroku choćby nieprawomocnego.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy kierując się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że rozwiązał kary łączne wymierzone w pkt 2 oskarżonym P. L. i M. Ł. i uznając, że przestępstwa przypisane oskarżonemu P. L., opisane w punktach I i III aktu oskarżenia, stanowią jeden ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierzył za niego oskarżonemu P. L. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 10 złotych. Ponadto uznał, że przestępstwa przypisane oskarżonemu M. Ł. opisane w punktach IV i VI aktu oskarżenia, stanowią jeden ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. i na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierzył za niego oskarżonemu M. Ł. karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 10 złotych.

Ukształtowane w ten sposób kary spełnią swe cele wychowawcze i zapobiegawcze w ramach prewencji indywidualnej i ogólnej, a nadto dadzą społeczeństwu przekonanie, że przestępców spotyka zasłużona kara.

Powyższa zmiana oczywiście spowodowała konieczność wymierzenia nowych kar łącznych, gdyż oprócz powyższych ciągów przestępstw, każdy z oskarżonych został także skazany za przestępstwa jednostkowe (opisane w pkt II i V aktu oskarżenia), nie wchodzące w skład ciągu. Tak więc, na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. za zbiegające się ciągi przestępstw oraz przestępstwa jednostkowe, Sąd Okręgowy wymierzył kary łączne:

- oskarżonemu P. L.: 2 lata i 3 miesiące pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych stawka;
- oskarżonemu M. Ł.: 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych stawka.

Wobec oskarżonego M. Ł., na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd Okręgowy warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat, oddając na ten czas oskarżonego pod dozór kuratora sądowego. Podobnie bowiem jak Sąd Rejonowy, należało uznać, że istnieje szansa resocjalizacji tegoż oskarżonego w warunkach wolnościowych.

Rację ma również skarżący, iż Sąd I instancji zbyt często powołał art. 86 § 2 k.k. w podstawie wymiaru kary łącznej grzywny. W pełni podzielić należy tu pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 3 lutego 2006 roku w sprawie II K.K. 346/05, zgodnie z którym karę łączną grzywny, wymierzaną w stawkach dziennych, sąd orzeka z uwzględnieniem reguł określonych w art. 85 i art. 86 § 1 k.k., natomiast przepis art. 86 § 2 k.k. ma zastosowanie tylko w wypadku orzekania takiej kary w wyroku łącznym a nie w wypadku orzekania jej za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa (OSNKW 2006/3/30). Dlatego też wymierzając oskarżonym kary łączne grzywny, Sąd Okręgowy nie powoływał już tego przepisu.

Natomiast w pozostałej części Sąd odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy jako słuszny i odpowiadający przepisom prawa.

Z uwagi na zasady słuszności, Sąd Okręgowy – na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) – zwolnił oskarżonych w całości od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.